

9. Raamattuluento: Kapinain ja lankeemusten kansa

Rukous/Tervetuloa

Tämä luento käsittää 4. Moos. kirjan 14: 44 luvusta 4. Moos. 24:25 asti.

Jumala antaa Mooseksen välityksellä uusia määräyksiä erämaassa vaeltaville. Ne ovat seuraavassa lueteltuina otsakkein.

- Uhreja ja syntien sovittamista koskevia lisämääräyksiä
- Sapatin rikkojan rangaistus
- Vaatteiden tupsuja koskeva määräys

Korahin, Datanin ja Abirammin kapina (4. Moos. 16:1+)

Mutta sitten Koorah, Daatanin, Abirammin ja Oonin nousivat kapinaan Moosesta vastaan. Heihin yhtyi vielä kaksisataa viisikymmentä muuta kansan päämiestä, kansankokouksen jäseniä.

Nyt oli puhjennut uusi kapina, joka päättyi sekin kauheasti. Käsittämätöntä, että taas oli muutama kansanjohtaja ryhtynyt kapinaan. Mitään ei ollut opittu. He olivat kai niitä ihmisiä, joista Paavali kirjoitti myöhemmin: ” jotka aina ovat opetusta ottamassa, eivätkä koskaan voi päästä totuuden tuntemiseen. ” (2. Tim. 3:7).

Seuraavaa tekstiä on pyritty käymään läpi tiivistäen olennaisen.

Kapinoitsijat sanoivat Aaronille: ” *”Jo riittää! Koko seurakunta, he kaikki, ovat pyhät, ja Herra on heidän keskellensä. Miksi te siis korotatte itsenne Herran seurakunnan yli?”* ”

Kuultuaan tämän Mooses lankesi kasvoilleen. Hän sanoi kapinoitsijoille näin: ” *”Huomenna Herra ilmoittaa, kuka on hänen omansa ja kuka on pyhä ja kenen hän sallii käydä tykönsä. Kenen hän valitsee, sen hän sallii käydä tykönsä. Tehkää näin: Ottakaa itsellenne hiilipannut, sinä Koorah ja kaikki sinun joukkosi, ja virittäkää niihin tuli ja pankaa niihin huomenna suitsuketta Herran edessä, niin se mies, jonka Herra silloin valitsee, on pyhä. Riittääköön se teille, te leeviläiset!”* ”

Mooses torui vielä Koorahia sanoen: ” *”Kuulkaa, te leeviläiset! Eikö teille jo riitä se, että Israelin Jumala on erottanut teidät Israelin seurakunnasta, sallinut teidän käydä hänen tykönsä toimitamaan palvelusta Herran asumuksessa ja seisomaan seurakunnan edessä palvelemissa heitä? Hän sallii käydä tykönsä sinun ja kaikkien veljesi, leeviläisten, sinun kanssasi; ja nyt te tavoittelette pappeuttakin.”* ”

Kun Mooses kutsui sitten eteensä Daatanin ja Abirammin, Eliabin pojat, he sanoivat: ”Emme tule”. He moittivat Moosesta siitä, että hän oli tuonut kansan tänne erämaahan siitä maasta, joka vuotaa maitoa ja mettä, eli Egyptistä. Jumala oli luvannut Mooseksen välityksellä viedä kansan todella maahan joka vuotaa maitoa ja mettä, mutta kapinoitsijoiden mielestä heidät olikin tuotu pelkkään erämaahan. ”*Voitko sokaista meidän silmämme*”, he syyttivät Moosesta.

Tästä toki Mooses vihastui ja sanoi Herralle: ” *”Älä katso heidän uhrilahjansa puoleen. En ole keneltäkään heistä aasiakaan anastanut enkä kenellekään heistä mitään vääryyttä tehnyt.”* ”

Koorahille Mooses sanoi: ” *”Astukaa huomenna Herran eteen, sinä itse ja koko sinun joukkosi, sekä myöskin Aaron, ja ottakoon kukin teistä hiilipannunsa ja pankoon siihen suitsuketta sekä tuo-*

koon Herran eteen hiilipannunsa, kaksisataa viisikymmentä hiilipannua; niinikään sinä ja Aaron tuokaa kumpikin hiilipannunne." ”.

Näin myös toimittiin. He kaikki asettuivat ilmestysmajan ovelle, myös Mooses ja Aaron. Koorah kokosi sitä vastoin koko seurakunnan ilmestysmajan ovelle. Silloin Herran kirkkaus näkyi koko seurakunnalle. Herra puhui Moosekselle ja Aaronille: *"Erottautukaa te tästä joukosta, niin minä tuokiossa heidät tuhoan."* Mutta miehet: Mooses ja Aaron, lankesivat kasvoilleen ja sanoivat: *"Oi Jumala, sinä Jumala, jonka vallassa on kaiken lihan henki: jos yksi mies rikkoo, vihastutko silloin koko seurakuntaan?"* Nyt Herra puhui Moosekselle näin: *"Lähtekää pois Koorahin, Daatanin ja Abiramin asumuksen ympäriltä."* Ja Mooses nousi ja meni Daatanin ja Abiramin luo, ja Israelin vanhimmat seurasivat häntä. Mooses puhui seurakunnalle sanoen: *"Siirrykää pois näiden jumalattomien miesten majoilta älkääkös koskeko mihinkään, mikä on heidän, ettette tuhoutuisi kaikkien heidän syntiensä tähden."* He lähtivät pois Koorahin, Daatanin ja Abiramin asumuksen ympäriltä. Sen sijaan Daatan ja Abiram olivat tulleet ulos asettuen majojensa ovelle vaimoinensa ja lapsinensa.

Nyt Mooses puhui kansalle: *"Tästä te tietäkää, että Herra on minut lähettänyt tekemään kaikki nämä teot ja etteivät ne ole tapahtuneet minun omasta tahdostani: jos nämä kuolevat samalla tavalla, kuin muut ihmiset kuolevat, ja heidän käy, niinkuin kaikkien muiden ihmisten käy, niin ei Herra ole minua lähettänyt. Mutta jos Herra antaa jotakin erikoista tapahtua ja maa avaa kitansa ja nielaisee heidät kaikkienensa, niin että he elävältä suistuvat tuonelaan, niin siitä tietäkää, että nämä miehet ovat pilkanneet Herraa."*

Tuskin hän oli tämän sanonut, kun maa halkesi heidän altansa, ja nielaisi heidän asuntonsa, kaiken Koorahin väen, ja kaikki tavarat. He suistuivat kaikki elävältä tuonelaan, ja maa peitti heidät ja heidät hävitettiin näin seurakunnan keskeltä. Tällöin koko Israel pakeni kuullessaan heidän huutonsa ja pelätessään maan nielaisevan heidätkin. Samassa tuli lähti Herran luota ja kulutti ne kaksisataa viisikymmentä miestä, jotka olivat tuoneet suitsutusta.

Nyt Herra puhui Moosekselle sanoen: *"Käske Eleasaria, pappi Aaronin poikaa, korjaamaan nuo hiilipannut palosta, mutta puhdistamaan tuli niistä kauas, sillä ne ovat tulleet pyhäkön omiksi. Noiden henkensä menettäneiden syntisten hiilipannuista takokaa ohuita levyjä alttarin päällystämiseksi; sillä he toivat ne Herran eteen, ja niin ne tulivat pyhäkön omiksi ja merkiksi israelilaisille."*

Pappi Eleasar otti vaskihiilipannut, jotka tulen polttamat miehet olivat tuoneet, ja ne taottiin alttarin päällystykseksi, muistuttamaan israelilaisille, ettei kukaan syrjäinen, joka ei ollut Aaronin sukua, tulisi polttamaan suitsuketta Herran edessä, ja ettei hänen kävisi samoin kuin Koorahin ja hänen joukkonsa.

Mutta jo seuraavana päivänä israelilaisten seurakunta napisi Moosesta ja Aaronia vastaan sanoen: *"Te olette surmanneet Herran kansaa."*

Kun kansa kokoontui näin Moosesta ja Aaronia vastaan, he kääntyivät ilmestysmajaan päin, ja pilvi peitti tuolloin sen, ja Herran kirkkaus näkyi kansalle.

Tuolloin Mooses ja Aaron menivät ilmestysmajan edustalle. Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: *"Poistukaa tämän joukon luota, niin minä tuokiossa heidät tuhoan."* Silloin molemmat miehet lankesivat kasvoilleensa ja Mooses sanoi siinä Aaronille: *"Ota hiilipannu ja viritä siihen tuli alttarilta, pane siihen suitsuketta ja vie se nopeasti seurakunnan luo ja toimita heille sovitus, sillä viha on lähtenyt liikkeelle Herran tyköä, vitsaus on jo alkanut."*

Aaron teki niin. ja riensi seurakunnan keskelle, mutta vitsaus oli jo alkanut kansan keskuudessa. Silloin hän suitsutti ja toimitti kansalle sovituksen. Hänen seisoessaan vielä siinä, vitsaus taukosi.

Niitä, jotka vitsauksesta kuolivat, oli neljätoista tuhatta seitsemänsataa henkeä, lisäksi ne, jotka saivat surmansa Koorahin tähden. Aaron palasi Mooseksen luo ilmestysmajan ovelle, ja vitsaus taukosi.

Tämä oli uusi surullinen kertomus kansan epäuskosta ja sen tottelemattomuudesta.

Aaronin sauva puhkeaa lehteen (4. Moos. 17:16+)

Tämän jälkeen Herra puhui Moosekselle: ” *Puhu israelilaisille ja ota heiltä, kaikilta heidän ruhtinaitansa, sauva kutakin sukukuntaa kohti, heidän sukukuntiansa mukaan, kaksitoista sauvaa. Kirjoita kunkin nimi hänen sauvaansa, mutta Leevin sauvaan kirjoita Aaronin nimi, sillä tämänkin sukukunnan päämiehellä olkoon sauvansa. Pane ne sitten ilmestysmajaan lain arkin eteen, missä minä teille ilmestyn. Ja tapahtuu, että kenen minä valitsen, sen sauva versoo. Siten minä lopetan israelilaisten napinan, niin että pääsen kuulemasta heidän napinaansa teitä vastaan.* ” ”

Mooses puhui tämän israelilaisille, ja heidän ruhtinaansa antoivat hänelle sauvansa, yhteensä kaksitoista sauvaa. Aaronin sauva oli heidän sauvojensa joukossa. Mooses pani sauvat lain majaan, Herran eteen. Kun Mooses seuraavana päivänä meni lain majaan, niin Aaronin sauva Leevin sukukunnan puolesta, oli alkanut versoa, ja siihen oli ilmestynyt silmuja, kukkia ja kypsää manteleita.

Ja Mooses vei ulos kaikki sauvat israelilaisten tykö; ja he katselivat niitä ja ottivat kukin sauvansa. Nyt Herra sanoi Moosekselle: ” *Vie Aaronin sauva takaisin lain arkin eteen säilytettäväksi merkkinä uppiniskaisille, ja lopeta heidän napinansa, niin että minä pääsen sitä kuulemasta, jotta he eivät kuolisi.* ” ”

Mooses teki niin kuin Herra oli käsenyt. Mutta israelilaiset sanoivat Moosekselle: ” *Katso, me menehdymme, me hukumme, kaikki me hukumme! Kuka vain lähestyy, kuka ikinä lähestyy Herran asumusta, se kuolee! Onko meidän kaikkien hukkuminen?* ” ”

Pappien ja leeviläisten velvollisuudet ja oikeudet (4. Moos. 18:1+)

Tämän jälkeen Jumala antoi seikkaperäiset ohjeet papiston velvollisuuksista ja heidän oikeuksistaan. Tämän pitkän ohjeistuksen ohitamme tässä. Ne kuuluivat vanhanliiton aikaan, vaikka voivat toki antaa viisautta uudenliiton ajallekin.

Puhdistusvesi (4. Moos. 19:1+)

Samanlaiset ohjeet puhdistautumisesta saatiin Herralta tämän lisäksi. Nämäkin ohjeet kuuluvat lakiin.

Vettä Meriban kalliosta (4. Moos. 20:1+)

Näiden tapahtumien jälkeen israelilaisten seurakunta jatkoi matkaansa, ja tuli Sinin erämaahan ensimmäisenä kuukautena, ja kansa asettui paikoilleen Kaadeksessa.

Mirjam kuoli siellä, ja hänet haudattiin sinne.

Kansalla ei ollut vettä. He asettuivat taas riidellen Moosesta ja Aaronia vastaan sanoen: ” *Jospa mekin olisimme hukkuneet silloin, kun veljemme hukkuivat Herran edessä! Minkätähden toitte Herran seurakunnan tähän erämaahan, kuollaksemme karjoinemme tänne? Ja minkätähden johdatitte meidät pois Egyptistä tuodaksenne meidät tähän pahaan paikkaan, jossa ei kasva viljaa eikä viikunoita, ei viiniköynnöksiä eikä granaattiomenia, ja jossa ei ole vettä juoda?* ” ”

Mooses ja Aaron menivät ilmestysmajan ovelle ja lankesivat kasvoilleen. Silloin näkyi Herran kirkkaus heille. Herra puhui Moosekselle: ” *Ota sauva ja kokoa seurakunta, sinä ja veljesi Aaron, ja puhukaa heidän silmiensä edessä kalliolle, niin se antaa vettä, ja sinä saat vettä tulemaan heille kalliosta ja juotat joukon ja sen karjan.* ” ”

Mooses otti sauvan Herran kasvojen edestä, kuten häntä oli käsketty. Ja Mooses ja Aaron kokosivat seurakunnan kallion eteen, ja hän sanoi heille: ” *Kuulkaa nyt, te niskurit! Onko meidän saatava teille vettä tästä kalliosta?* ” ”

Mooses iski kalliota kahdesti sauvallaan, ja kalliosta lähti vuolaasti vettä, niin että kansa ja karja saivat juoda. Mutta Herra Jumala sanoi Moosekselle ja Aaronille: ” *Koska ette uskoneet minuun ettekä pitäneet minua pyhänä israelilaisten silmien edessä, niin te ette saa viedä tätä seurakuntaa siihen maahan, jonka minä heille annan.* ” ”

Tämä paikka oli Meriban vesi. Sen luona israelilaiset riitelivät Herraa vastaan ja hän näytti heille pyhytensä.

Puhuimme tästä asiasta jo 6. luennossa, nimeltä Egyptistä.

Tähän asti oli Mooses totellut Herraa. Nyt hän teki suuren virheen. Väsynyt kansanjohtaja oli kiukuissaan. Hän ei kuunnellut Herran ääntä. Hän maksoi tottelemattomuudestaan raskaan hinnan.

Lain sauvalla rikottu Kristus on myöhemmin tehnyt kaiken tarvittavan yhdellä ainoalla uhrilla. Tämän jälkeen kaikki saadaan häneltä näin: ”*ja puhukaa heidän silmiensä edessä kalliolle, niin se antaa vettä*”. Näinhän Jumala oli edellä luetussa luvannut. Mutta Mooses ei totellut kiukuissaan Herraa. Hän löi lyötyä. Hän otti vettä Kristus-kalliosta lyömällä häntä. Mutta enää ei saa käyttää lakia, eikä sen sauvaa elämänveden saamiseksi. Sana riittää. Tässä tuli Moosekselle paha virhe. Tämä oli Mooseksen rikos ja synti. Lain edessä yksi virhe riittää, ja Mooses edusti lakia. Siksi Mooses ei saanut johtaa kansaa Luvattuun maahan. Lain kauttahan se ei edes onnistu, koska yksikin virhe tekee tämän tien mahdottomaksi. Olemme lukeneet aiemmin: ”*Sillä joka pitää koko lain, mutta rikkoo yhtä kohtaa vastaan, se on syyppää kaikissa kohdin*” (Jaak. 2:10). Näin lain tie katkeaa. Laki ei kykene edes vanhurskauttamaan ketään, eli vapauttamaan ”Egyptistä”, maailmasta ja lihan orjuudesta.

Vaikuttaa aivan siltä kuin Mooseksen olisi ollut välttämätöntä tehdä tuo erehdys, että Jumala sai osoittaa, kuinka mahdoton on lain tie, jos näet mielittää päästä perille Luvattuun levon maahan. Mooses lakeineen ei kerta kaikkiaan anna neuvoa elämän tien löytymiseen ja sillä vaeltamiseen, ja vaikka antaisikin, laki ei edes auta elämän tielle, eikä anna voimaa vaellukseen erämaassa. Lain määräykset jättävät kulkijan erämaahan, sinne kaatumaan ja maatumaan. Mooses ja Aaron eivät voineet siis lain pappeina luvattua saavuttaa. Tarvitaan parempi johtaja ja paremmat lupaukset, jotta lupauksen maa saavutetaan. Laki ei edusta edes Jumalan lopullista tahtoa, vaikka sitä tuleekin julistaa. On näet kirjoitettu: ”*Silloin minä sanoin: 'Katso, minä tulen - kirjakääröön on minusta kirjoitettu tekemään sinun tahtosi, Jumala.'*” *Kun hän ensin sanoo: "Uhreja ja anteja ja polttouhreja ja syntiuhreja sinä et tahtonut etkä niihin mielistynyt", vaikka niitä lain mukaan uhrataankin, sanoo hän sitten: "Katso, minä tulen tekemään sinun tahtosi." Hän poistaa ensimmäisen, pystyttääkseen toisen.*” (Hepr. 10:57-9). Näin puhuu Jeesus Kristus.

Edomilaiset kieltävät israelilaisia kulkemasta maansa halki (4. Moos. 20:14+)

Sitten Mooses lähetti Kaadexesta sanansaattajia Edomin kuninkaan luo pyytämään lupaa hänen maansa läpi kulkemiseen. Edomin kuningas kieltäytyi. Hän kielsi toistuvasti kauttakulun ja lähti sotajoukolla vastaan. Tällöin Israel väistyi sieltä pois.

Aaronin kuolema (4. Moos. 20:22+)

Kansa lähti liikkeelle Kaadexesta ja se tulivat Hoorin vuorelle. Herra sanoi tuolloin Moosekselle ja Aaronille: ”*Aaron otetaan nyt pois heimonsa tykö, sillä hän ei pääse siihen maahan, jonka minä annan israelilaisille, koska te niskoittelitte minun käskyäni vastaan Meriban veden luona. Ota Aaron ja hänen poikansa Eleasar ja vie heidät Hoorin vuorelle. Ja riisu Aaronilta vaatteet ja pue ne hänen poikansa Eleasarin ylle. Aaron otetaan pois ja kuolee siellä.*”

Mooses teki, kuten Herra oli käskenyt. He nousivat Hoorin vuorelle kansan silmien edessä. Mooses riisui Aaronin vaatteet ja puki ne hänen poikansa Eleasarin ylle. Aaron kuoli vuoren huipulla, mutta Mooses ja Eleasar astuivat alas vuorelta. Kun kansa sai tietää, että Aaron oli kuollut, he itkivät Aaronia kolmekymmentä päivää, koko Israelin kansa.

Kansa oli ollut tuolloin erämaassa neljäkymmentä vuotta (4. Moos. 33:38).

Aaronilainen virkapappuus ei ollut pysyvää. Se oli väliaikainen ja kesti vain siihen asti, jolloin oli tuleva pysyvä pappeus, Melkisedekin järjestyksen mukaan. Niinpä Kristus syntyikin Juudan sukukunnasta, josta ei Mooseksen laissa ole mitään mainintaa pappeudesta. Näin osoitettiin, että vanha järjestys kumotaan.

Ensimmäinen voitto kanaanilaisista (4. Moos. 21:1+)

Kanaanilaisten kuningas Aradin, joka hallitsi Negeviä, sai kuulla israelilaisten olevan tulossa Atarimin tietä. Silloin hän hyökkäsi heitä vastaan. Hän sai jopa joitakin israelilaisia vangiksi. Tuolloin israelilaiset antoivat Herralle lupauksen: *"Jos annat sen kansan meidän käsiimme, niin me julistamme heidän kaupunkinsa sinulle kuuluvaksi uhriksi ja tuhoamme ne."*

Herra Jumala kuuli kansan rukouksen ja lupauksen ja antoi kanaanilaiset heidän käsiinsä. Israelilaiset täyttivät lupauksensa ja julistivat heidät Herralle kuuluvaksi uhriksi. He tuhosivat kaupungit asukkaineen. Siitä paikka sai nimen Horma. Tämä nimi merkitsee: alttiiksi antamista ja tuhoa.

Vaskikäärme (4. Moos. 21:4-9)

Tuon tapahtuman jälkeen kansa lähti liikkeelle Horin vuorelta Kaislameren tietä kiertääksensä Edomin maan. Mutta matkalla kansa kävi kärsimättömäksi. Horin vuori sijainnee Suolameren, eli Kuolleen meren eteläpuolella, Araban hautavajoamalaakson itäpuolella. Se alue kuului edomilaisille.

Siellä kansa puhui Jumalaa ja Moosesta vastaan sanoen: *"Minkätähden te johdatitte meidät pois Egyptistä kuolemaan erämaahan? Eihän täällä ole leipää eikä vettä, ja me olemme kyllästyneet tähän huonoon ruokaan."*

Mutta Herra lähetti kansan keskelle myrkkykäärmeitä, jotka purivat ihmisiä. Moni kuoli.

Tuolloin kansa tuli Mooseksen luo, ja he myönsivät: *"Me teimme syntiä, kun puhuimme Herraa ja sinua vastaan. Rukoile Herraa, että hän poistaa käärmeet meidän kimpustamme."*

Mooses kuunteli heitä ja rukoili kansan puolesta. Herra antoi silloin Moosekselle ohjeen: *"Tee itsellesi käärme ja pane se tangon päähän, niin jokainen purtu, joka siihen katsoo, jää eloon."*

Mooses teki vaskikäärmeen ja pani tangon päähän. Ja jos jotakin käärmeet sitten purivat ja purtu katsoi vaskikäärmeeseen, hän jäi eloon. Myöhemmin Jeesus sanoo: *"Ja niinkuin Mooses ylensi käärmeen erämaassa, niin pitää Ihmisen Poika ylennettämän"*(Joh. 3:14).

Israelilaiset kiertävät Moabin maan ja voittavat amorilaiset (4. Moos. 21:10+)

Tämän jälkeen israelilaiset lähtivät liikkeelle ja he leiriytyivät useassa paikassa. Ensimmäinen paikka oli Oobot. He lähtivät liikkeelle Oobotista ja leiriytyivät Iije-Abarimiin. Se on Mooabista itään. Sitten he tulivat Seredin laaksoon. Sieltä he lähtivät ja leiriytyivät erämaahan, toiselle puolelle Arnon-jokea. Joki lähtee amorilaisten alueelta. Arnon-joki on mooabilaisten ja amorilaisten välinen rajajoki. "Herran sotien kirjassa" sanotaan: *"Vaaheb Suufassa ja Arnonin laaksot ja laaksojen rinneet, jotka ulottuvat Aarin tienoille ja kallistuvat Mooabin rajaan."*

Sitten kansa kulki Beeriin. Se oli kaivo, josta Herra oli sanonut Moosekselle: *"Kokoa kansa, niin minä annan heille vettä."*

Siellä Israel lauloi tämän laulun: *"Kuohu, kaivo! - laulakaa sille laulu - kaivo, jonka ruhtinaat kaivoivat, kansan parhaat koversivat valtikallaan, sauvoillansa!"*

Tuosta erämaasta he kulkivat Mattanaan, Mattanasta Nahalieliin ja Nahalielista Baamotiin, Baamotista laaksoon, joka on Mooabin maassa, Pisgan huipun juurella. Se kohoaa yli erämaan.

Nyt Israel lähetti sanansaattajat Siihonin, amorilaisten kuninkaan, luo pyytäen: *"Salli minun kulkea maasi läpi. Me emme poikkea pelloille emmekä viinitarhoihin emmekä juo vettä kaivoista. Valtatietä me kuljemme, kunnes olemme päässeet sinun alueesi läpi."*

Eipä sallinut Siihon Israelin kulkea alueensa läpi. Hän kokosi väkensä ja lähti Israelia vastaan. Kun hän tuli Jahaaseen, hän ryhtyi taisteluun Israelia vastaan. Mutta kuningas Siihonista joukkoinen ei ollut Israelin voittajaksi, vaan Jumalan kansa voitti hänet miekalla ja valloitti hänen maansa aina Arnonista Jabbokiin, ammonilaisten maahan asti. Ammonilaisten raja oli varustettu.

Israel valtasi sieltä kaikki kaupungit. Se asettui kaupunkeihin, Hesboniin ja kaikkiin sen tytärkaupunkeihin. Hesbon oli amorilaisten kuninkaan Siihonin kaupunki; hän oli näet käynyt sotaa entistä Mooabin kuningasta vastaan ja vallannut häneltä maat Arnoniin asti. Sentähden runosepät sanovat: *"Tulkaa Hesboniin! Rakennettakoon ja varustettakoon Siihonin kaupunki. Sillä tuli lähti Hesbonista, liekki Siihonin kaupungista; se kulutti Aar-Mooabin, Arnonin kukkulain valtiaat. Voi*

sinua, Mooab! Sinä hukuit, Kemoksen kansa! Poikiensa hän salli tulla pakolaisiksi, tyttärensä amorilaisten kuninkaan Siihonin vangeiksi. Me ammuimme heidät, Hesbon kukistui Diibonia myöten; me hävitimme Noofahiin asti, aina Meedebaan saakka."

Israelin kansa asettui joksikin aikaa amorilaisten maahan.

Käsitlemme nyt seuraavia otsikkoaiheita:

Moabin kuningas pyytää apua Bileamilta; Bileamin viisas aasi; Bileam Balakin luona; Bileam siunaa Israelin; Bileam siunaa Israelin uudelleen; Bileamin ennustus; Bileamin toinen ennustus (4. Moos. 221:1- 4: Moos. 24:25)

Tästä alkaa pitkä kuvaus Bileamista ja hänen aasistaan. Käymme sen läpi tiivistettynä esityksessä.

Israelilaiset lähtivät sitten liikkeelle ja leiriytyivät Mooabin aroille, Jordan-virran tuolle puolelle, Jerikon kohdalle. Nyt oltiin siis hyvin lähellä Luvattua maata, sen itäpuolella.

Baalak, Sipporin poika, oli nähnyt kaiken, mitä Israel oli tehnyt amorilaisille ja koko Mooab kauhistui israelilaisia, sillä kansaa oli paljon. Niinpä Mooab sanoi Midianin vanhimmille: *"Nyt tuo lauma syö puhtaaksi kaiken meidän ympäriltämme, niinkuin härkä syö kedon vihannuuden."*

Baalak oli Mooabin kuninkaana siihen aikaan. Hän lähetti sanansaattajat Bileamin, Beorin pojan, luo Petoriin, Euftrat-virran varrelle, heimolaistensa maahan, kutsumaan häntä ja sanomaan hänelle: *"Katso, Egyptistä on lähtenyt liikkeelle kansa; katso, se on tulvinut yli maan ja asettunut minua lähelle. Tule siis ja kiroa minun puolestani tämä kansa, sillä se on minua väkevämpi; ehkä minä sitten saan sen voitetuksi ja karkoitetuksi maasta. Sillä minä tiedän, että jonka sinä siunaat, se on siunattu, ja jonka sinä kiroot, se on kirottu."*

Bileam oli siis kuuluisa mies.

Mooabin ja Midianin vanhimmat lähtivät tietäjänpalkkoineen matkaan. Bileamin luona he puhuivat hänelle Baalakin sanat. Bileam sanoi: *"Viipykää täällä tämä yö, niin minä annan teille vastauksen sen mukaan, kuin Herra minulle puhuu."*

Jumala tuli yöllä Bileamin luo ja kysyi: *"Keitä ovat ne miehet, jotka ovat sinun luonasi?"*

Bileam vastasi: *"Baalak, Sipporin poika, Mooabin kuningas, on lähettänyt heidät tuomaan minulle tämän sanan: 'Kansa on lähtenyt Egyptistä ja on tulvinut yli maan; tule siis, kiroa se minun puolestani, ehkä sitten voin ryhtyä taisteluun sitä vastaan ja karkoittaa sen'."*

Mutta Jumala varoitti Bileamia: *"Älä mene heidän kanssaan äläkä kiroa sitä kansaa, sillä se on siunattu."*

Bileam sanoi aamulla Baalakin päämiehille: *"Menkää takaisin maahanne, sillä Herra ei ole sallinut minun lähteä teidän kanssanne."* Silloin Mooabin päämiehet palasivat Baalakin luo ja sanoivat: *"Bileam ei suostunut lähtemään meidän kanssamme."* Baalak lähetti useampia ja arvokkaampia päämiehiä matkaan. He saapuivat vuorostaan Bileamin luo ja sanoivat: *"Näin sanoo Baalak, Sipporin poika: 'Älä kieltäydy tulemasta minun luokseni. Sillä minä palkitsen sinut ylenpalttisesti ja teen kaiken, mitä minulta vaadit; tule siis ja kiroa minun puolestani tämä kansa.'"*

Mutta Bileam sanoi Baalakin palvelijoille: *"Vaikka Baalak antaisi minulle talonsa täyden hopeata ja kultaa, en sittenkään voisi, en pienessä enkä suuressa, rikkoa Herran, minun Jumalani, käskyä. Mutta jääkää nyt tänne tekni tänne yöksi, saadakseni tietää, mitä Herra vielä minulle sanoo."*

Jumala tuli Bileamin luo yöllä ja sanoi: *"Jos nämä miehet ovat tulleet kutsumaan sinua, niin nouse ja lähde heidän kanssaan, mutta tee vain se, mitä minä sinulle sanon."*

Bileam nousi, satuloi aasintammansa ja lähti matkaan Mooabilaisten kanssa. Mutta kun hän lähti matkaan, Jumalan viha syttyi ja Herran enkeli asettui tielle estämään häntä. Kun aasi näki Herran enkelin tiellä paljastettu miekka kädessään, se poikkesi tieltä. Tällöin Bileam löi aasia palauttaaksensa sen tielle.

Mutta nyt enkeli asettui viinitarhojen väliseen solaan, jonka kummallakin puolella oli kiviaita. Kun aasi näki Herran enkelin, se painautui aitaa vasten ja likisti Bileamin jalkaa sitä vasten. Bileam

löi sitä taas. Herran enkeli meni nyt edemmäs ja asettui paikkaan, jossa ei ollut tilaa väistyä oikealle eikä vasemmalle. Kun aasi näki Herran enkelin, se laskeutui maahan Bileamin alla. Nyt Bileamin vihastui ja löi sauvalla kovin aasia. Mutta Herra avasi aasintamman suun, ja se sanoi Bileamille: *"Mitä minä olen sinulle tehnyt, koska lyöt minua jo kolmannen kerran?"* Bileam vastasi aasille: *"Sinä olet pitänyt minua pilkkanasi. Olisipa minulla miekka kädessäni, niin nyt minä sinut tappaisin."* Mutta aasi sanoi Bileamille: *"Enkö minä ole sinun aasintammasi, jolla olet ratsastanut kaiken aikasi tähän päivään asti? Onko minun ollut tapana tehdä sinulle näin?"* Hän vastasi: *"Ei."*

Nyt Herra avasi Bileamin silmät ja hän näki Herran enkelin seisovan tiellä paljastettu miekka kädesssänsä. Silloin Bileam heittäytyi kasvoilleen. Enkeli sanoi hänelle: *"Minkätähden olet lyönyt aasintammaasi jo kolme kertaa? Katso, minä olen tullut sinua estämään, sillä ajattelemattomasti sinä olet lähtenyt tälle matkalle vastoin minun tahtoani. Mutta aasintamma näki minut ja on väistynyt minun edestäni jo kolme kertaa. Ja jos se ei olisi väistynyt minun edestäni, niin minä olisin surmannut sinut, mutta jättänyt sen elämään."*

Bileam vastasi enkelille: *"Minä olen tehnyt syntiä; sillä minä en tiennyt, että sinä olit asettunut minua vastaan tielle. Mutta jos tämä ei ole sinulle mieleen, niin minä nyt palaan takaisin."*

Herran enkeli sanoi Bileamille: *"Mene näiden miesten kanssa, mutta puhu ainoastaan se, minkä minä sinulle puhun."*

Kun Baalak sai kuulla Bileamin tulleen, meni hän häntä vastaan ja sanoi Bileamille: *"Enkö minä vartavasten lähettänyt kutsumaan sinua? Minkätähden et tahtonut tulla minun luokseni? Enkö minä muka voi sinua palkita?"*

Bileam vastasi Baalakille: *"Olenhan minä nyt tullut sinun luoksesi. Mutta onko minun vallassani puhua mitään? Minkä Jumala panee minun suuhuni, sen minä puhun."*

Baalak teurasti eläimiä ja lähetti ne Bileamille ja päämiehille, jotka olivat hänen kanssaan.

Seuraavana aamuna Baalak otti Bileamin mukaansa ja vei hänet sinne, mistä näki reunimmaisen osan israelin kansaa.

Bileam rakennutti seitsemän alttaria Herralle, jolle asetettiin seitsemän härkää ja seitsemän oinasta. Baalak ja Bileam uhrasivat härän ja oinaan kullakin alttarilla.

Niin Bileam sanoi Baalakille: *"Asetu tähän polttouhrisi ääreen, minä menen tuonne; ehkä minä saan kohdata Herran. Minkä hän minulle näyttää, sen minä ilmoitan sinulle."* Jumala kohtasi Bileamin taaempänä. Bileam sanoi: *"Seitsemän alttaria minä olen pannut kuntoon ja olen uhrannut härän ja oinaan kullakin alttarilla."* Herra pani sanat Bileamin suuhun ja sanoi: *"Palaja Baalakin luo ja puhu hänelle näin."* Bileam palasi kuninkaan luokse ja sanoi: *"Aramista nouti minut Baalak, idän vuorilta Mooabin kuningas: 'Tule, kiroa minun puolestani Jaakob, tule ja sadattele Israelia.' Kuinka minä kiroaisin sen, jota ei Jumala kiroa, kuinka sadattelisin sitä, jota ei Herra sadattele? Minä näen sen kallioiden huipulta, minä katselen sitä kukkuloilta: katso, se on erillään asuva kansa, se ei lukeudu pakanakansojen joukkoon. Kuka mittaa Jaakobin hiekkajyväset, kuka Israelin tomuhiukkasten luvun? Suotakoon minun kuolla oikeamielisten kuolema, olkoon minun loppuni niin kuin heidän."*

Nyt Baalak sanoi Bileamille: *"Mitä oletkaan minulle tehnyt! Minä toin sinut tänne vihollisiani kiroamaan, ja katso, nyt sinä heidät siunaat!"*

Mutta Bileam vastasi: *"Eikö minun ole tarkoin puhuttava se, minkä Herra panee minun suuhuni?"*

Baalak ehdotti nyt, että mennään toiseen paikkaan, josta voit nähdä Israelin kansan ja voit kirota se minun puolestani sieltä. Baarak vei hänet Pisga-vuoren huipulle, rakensi sinne samanlaiset alttarit ja uhrat kuin edelliselläkin kerralla. Näin tehtiin ja Bileam meni etäämmälle kohdatakseen Herran. Herra kohtasi siellä Bileamin, pani sanat hänen suuhunsa ja sanoi: *"Palaja Baalakin luo ja puhu hänelle näin."* Bileam tuli kuninkaan luo ja sanoi: *"Nouse, Baalak, ja kuule! Kuuntele minua, sinä Sipporin poika! Ei Jumala ole ihminen, niin että hän valhettelisi, eikä ihmislapsi, että hän katuisi. Sanoisiko hän jotakin eikä sitä tekisi, puhuisiko jotakin eikä sitä täyttäisi? Katso, minä olen saanut tehtäväkseni siunata: hän on siunannut, enkä minä voi sitä peruuttaa. Ei havaita vaivaa Jaakobissa*

eikä nähdä onnettomuutta Israelissa; Herra, hänen Jumalansa, on hänen kanssansa, riemuhuuto kuninkaalle kaikuu siellä. Jumala vei sen pois Egyptistä; sen sarvet ovat kuin villihärän. Sillä ei ole noituutta Jaakobissa eikä tavata taikuutta Israelissa. Aikanansa ilmoitetaan Jaakobille ja Israelille, mitä Jumala on tekevä. Katso, se on kansa, joka nousee kuin naarasleijona, joka kohoaa kuin leijona. Ei se paneudu levolle, ennenkuin on saalista syönyt ja juonut surmattujen verta."

Nyt Baalak sanoi Bileamille: "Älä kiroa sitä äläkä siunaa sitä."

Mutta Bileam vastasi Baalakille: "Enkö minä puhunut sinulle näin: 'Kaikki, mitä Herra sanoo, on minun tehtävä?'" Vielä Baalak sanoi Bileamille: "Tule, minä vien sinut toiseen paikkaan; ehkäpä on Jumalan silmissä otollista, että kiroat kansan minun puolestani sieltä."

Baalak vei Bileamin Peor-vuoren huipulle, joka kohoaa yli erämaan. Taas rakennettiin alttarit ja asetettiin uhrieläimet ja ne uhrattiin.

Kun Bileam näki, että Israelin siunaaminen oli otollista Herralle, hän ei mennytäkään ennusmerkkejä etsimään, vaan hän käänsi kasvonsa erämaahan. Kun Bileam nosti silmänsä ja hän näki Israelin leiriytyneenä siellä, Jumalan Henki tuli häneen. Hän puhkesi lausumaan ja sanoi: "Näin puhuu Bileam, Beorin poika, näin puhuu mies, jonka silmä on avattu. Näin puhuu hän, joka kuulee Jumalan puheen, joka näkee Kaikkivaltiaan näkyjä, joka lankeaa loveen ja jonka silmät avataan. Kuinka ihanat ovat sinun majasi, Jaakob, sinun asuinsijasi, Israel! Niinkuin laajat purolaaksot, niinkuin puutarhat virran varrella, niinkuin aloepuut, Herran istuttamat, niinkuin setripuut vesien vierillä! Vettä läikkyy sen vesisangoista, ja sen laihot saavat runsaasti vettä. Agagia mahtavampi on sen kuningas, ylhäinen sen kuningasvalta. Jumala vei sen pois Egyptistä; sen sarvet ovat kuin villihärän. Se syö suuhunsa viholliskansat, heidän luunsa se murskaa ja lävistää heidät nuolillansa. Se on kyyristynyt, se on laskeutunut maahan kuin leijona, niinkuin naarasleijona - kuka uskaltaa sitä häiritä? Siunattu olkoon, joka sinua siunaa, kirottu, joka sinua kiroaa!"

Nyt Baalak vihastui Bileamille ja sanoi: "Minä kutsuin sinut vihollisiani kiroamaan, ja nyt sinä olet siunannut heidät jo kolme kertaa. Mene tiehesi! Minä aioin sinua runsaasti palkita, mutta katso, Herra on sinulta palkan kieltänyt."

Bileam vastasi: "Enkö minä jo sanonut sinun sanansaattajillesi, jotka lähetit luokseni: 'Vaikka Baalak antaisi minulle talonsa täyden hopeata ja kultaa, en sittenkään voisi rikkoa Herran käskyä, en tehdä mitään oman mieleni mukaan, en hyvää, en pahaa.' Minkä Herra puhuu, sen minäkin puhun. Ja nyt minä lähden kansani tykö, mutta sitä ennen minä ilmoitan sinulle, mitä tämä kansa on tekevä sinun kansallesi aikojen lopulla."

Ja yhä hän puhkesi puhumaan ja sanoi: "Näin puhuu Bileam, Beorin poika, näin puhuu mies, jonka silmä on avattu. Näin puhuu hän, joka kuulee Jumalan puheen ja saa tietonsa Korkeimmalta, joka näkee Kaikkivaltiaan näkyjä, joka lankeaa loveen ja jonka silmät avataan: Minä näen hänet, en kuitenkaan nyt, minä katselen häntä, en kuitenkaan läheltä. Tähti nousee Jaakobista, ja valtikka kohoaa Israelista. Se ruhjoo Mooabilta ohimot, pääläen kaikilta Seetin pojilta. Ja Edomista tulee alusmaa, Seir joutuu vihollistensa omaksi; mutta Israel tekee väkeviä tekoja. Ja Jaakobista tulee valtiias, hän hävittää kaupungeista niihin pelastuneet."

Kun hän näki Amalekin, niin hän sanoi: "Kansakunnista ensimmäinen on Amalek, mutta sen loppu on perikato."

Ja kun hän näki keeniläiset, niin hän sanoi: "Järkkymätön on sinun asumuksesi, ja kalliolle on pesäsi pantu. Mutta sittenkin Kain hävitetään: ei aikaakaan, niin Assur vie sinut vangiksi."

Ja hän sanoi vielä: "Voi! Kuka jää enää elämään, kun Jumala tämän tekee! Lainoja saapuu kittiläisten suunnalta, ja ne kurittavat Assurin ja kurittavat Eeberin. Hänkin on perikadon oma."

Tämän jälkeen Bileam nousi, lähti ja palasi kotiinsa. Myös Baalak lähti tiehensä.

Myöhemmin apostoli Pietari muistuttaa eräistä ihmisistä, joita hän vertaa Bileamiin: "Suoralta tieltä poikettuaan he ovat eksyneet ja lähteneet samalle tielle kuin Bileam, Beorin poika, joka mieltä petoksesta tarjottuun palkkaan mutta jota ojennettiin hänen rikkomuksensa tähden: aasi, mykkä eläin, puhui ihmisen äänellä ja esti profeetan mielettömän aikeen." (2. Piet. 2:15,16).

Juuda kirjoittaa: ”*Voi heitä! He ovat lähteneet Kainin tielle, palkan toivossa he ovat harhautuneet Bileamin jäljille, ja Korahin tavoin he ovat kapinoinnillaan hankkineet itselleen tuhon.*” (Juud. 1:11).

Itse Jeesus Kristus sanoo Pergamon seurakunnan enkelille: ”*Mutta minulla on vähän sinua vastaan: sinulla on siellä niitä, jotka pitävät kiinni Bileamin opista, hänen, joka opetti Baalakia viritämään Israelin lapsille sen viettelyksen, että söisivät epäjumalille uhrattua ja haureutta harjoittivat.*” (Ilm. 2:14).

Ihmeellinen on tämä kertomus Bileamista. Ja vaikka hän oli tekemässä suuren typeryyden, hänen suunsa kautta puhutaan myös lupauksen sanaa ja kirkasta profetiaa tulevista ajoista, vaikka näin:

- ”*Siunattu olkoon, joka sinua siunaa, kirottu, joka sinua kiroaa!*” (Israel)
- ”*Tähti nousee Jaakobista, ja valtikka kohoaa Israelista*” (Kristus)

Bileamista puhutaan Vanhassa testamentissa vielä myöhemminkin seuraavissa kohden: 4. Moos. 31:8; 4. Moos. 31:16; 5. Moos. 23:5; 5. Moos. 23:6; Joos. 13:22; Joos. 24:9; Joos. 24:10; 1. Aik. 6:55; Neh. 13:2; Miika 6:5. Ehkä niihin palataan myöhemmin.

Bileamin kuolema mainitaan myöhemmin Joosuan kirjan 13. luvussa, sen jakeessa 22.

Seuraavissa muutamissa luennoissa olemme vielä kansan matkassa erämaassa kunnes Joosua astuu kansan johtoon ja vie Israelin sille luvattuun maahan.

Nyt on aika hiljentyä rukoukseen.